

Ἰδιοκτήτης καὶ Ἀρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΑΡΙΘ 259—ΤΟΜ. Ε

ΑΘΗΝΑΙ, Σάββατον 2 Μαΐου 1892

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΤΟΥ «ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΥ»

Οἱ νέοι συνδρομηταὶ τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» οἱ γενόμενοι ἀπὸ τὴν 20 Ἀπριλίου παρόντος ἔτους λαμβάνουν δωρεὰν δεδεμένον τὸν «Βρεττανιὸν Ἀστέρα» τῶν 25 μηνῶν δηλ. ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ 20 Ὀκτωβρίου 1891 μέχρι 20 Ἀπριλίου 1892. ἔτι καὶ τοὺς πέντε τόμους τῶν «Νόθων Τέκνων», θέλοσι δὲ λάβει δωρεὰν καὶ τοὺς ἐπιλοίπους τέσσαρας τόμους τῶν Νόθων Τέκνων, ὅταν δημοσιευθῶσιν.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα δι' ἐπιταγῆς πρὸς τὸν κ. Στέφανον Ξένον δραχμὰς διὰ τὸ ἐσωτερικόν, τριάκοντα πλέον τῶν ταχυδρομικῶν τριῶν καὶ ἡμισυδραχμῶν, διὰ τὸ ἐξωτερικόν δραχ. 45 χρυσᾶς πλέον τῶν ταχυδρομικῶν δραχ. χρυσᾶς 5. Ἡ συνδρομὴ τῶν κων συνδρομητῶν ἀρχεταὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας πληρῶσιν ἤν συνδρομῆν των διαρκεῖ δὲ δώδεκα μῆνας.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΣΤΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτήσια δρ. 30 ἐξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου 25 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 3ης Μαΐου ὁ ὑποψήφιος βουλευτῆς κ. Στέφανος Ξένος, δέχεται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Βρεττανικοῦ Ἀστέρος τοὺς κ. κ. ψηφοφόρους.

Ὁδὸς Πρωαστείου ἀριθ. 8.

Η ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Β

Λαετῆς πρωτευούσης καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Σοὶ ἀπέδειξα χθὲς ὅτι ἡ Πελοπόννησος εἶνε γεμάτη σιδήρου ἐξόχου διὰ τῶν ἐξετασάντων αὐτὴν ἐπιστημόνων τῷ 1828. Ἐπίσης καὶ αἱ νῆσοι τοῦ Ἀρχιπελάγους ἡμῶν σὰς λέγουσι οἱ ἐπιστήμονες τοῦ αὐτοῦ συγγράμματος Ἐκδρομὴ ἐπιστημονικὴ εἰς Πελοπόννησον ὅτι εἶνε σιδηροῦχοι.

Εἰς τὸν τόμον Β. σελ. 122—125 ἀριθμοῦνται αἱ περιεκτικαὶ σιδήρου νῆσοι μας ἡ Μήλος, ἡ Σέριφος, Σίφαντος, τὰ Θερμιά, Σαντορίνη, Κέα, Ἀντίπαρος, Πάρος, Νιὸ, Σύρος, Νάξος, Δῆλος, Μήκωνος σὰς λέγουσι ὅτι περιέχουσιν ἀρθήτους σιδηρολίθους.

Τῆς Σερίφου οἱ σιδηρολίθοι νῦν ἠνεώθησαν παρ' ἐμοῦ, ἐδοκιμάσθησαν παρ' ἐμοῦ καὶ ἀπεδείχθησαν οἱ καλλίτεροι τῆς οἰκουμένης, διότι κατεσκευάσα ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ 50,000 τόννων τούτων 26,000 σιδήρου Βέσσιμερ καὶ γάλυβα τὸν καλλίτερον τῆς Ἀγγλίας τὸν πωληθέντα εἰς τὰς ὑψηλοτέρας τιμὰς.

Λαετῆς πρωτευούσης καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Βλέπεις σὲ ὁμιλῶ μὲ πραγματὰ. Τὰ μεταλλεῖα τῆς Σερίφου ἀρκούντως γνωρίζεις Λαετῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς πολυχρότου καὶ πολυετοῦς δίκης μου μετὰ τῆς πρωτοκλέπτριας καὶ ἀτίμου Μεταλευτικῆς ἐταιρίας ἀφοῦ τὰ ἕκαμα γνωστὰ εἰς τὸν κόσμον τὰ ἤρπαξαν τινὲς τῶν Συμβούλων συνδεθέντες ἐπιτηδείως καὶ κρυφὰ μετ' ἄλλων ἐπιμεγαλειτέρων ἀρχικλεπτῶν χρυσοκανθάρων, δικηγόρων, δικαστῶν, βουλευτῶν, καὶ μεγαλοσημῶνων.

Οὗτοι ἀφοῦ διὰ τῆς ἀτιμίας καὶ ἀμαθείας των καὶ τῶν ἀτίμων δικατῶν καὶ δικηγόρων

ἔβγαλαν τὰ μάτια των μὲ αὐτὰ ἢ μᾶλλον μὲ τὸ μέγα τῆς Ἑλλάδος μέλλον τῆς σιδηροβιομηχανίας, ἀφοῦ ὁ μαῦρος θάνατος δεξιὰ καὶ ἄριστερὰ ἐθήρισε τοὺς πλείστους ἀρχικακούργους τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς συμφορᾶς, τὰ ἔρριψαν εἰς τὴν κατοχὴν μιᾶς γαλλικῆς ἐταιρίας, ἥτις ἀναπτυκώτατα σήμερον νέμεται τοὺς κόπους μου καὶ τὰς θυσίας μου, πωλοῦσα κερδοφόρως τὸν τῆς Σερίφου σιδηρολίθον εἰς Ἀγγλίαν.

Βλέπεις λοιπὸν Λαετῆς Πρωτευούσης καὶ τῆς Ἀττικῆς, Λαετῆς ψηφοφόρε ὅτι σὲ ὁμιλῶ μὲ πραγματὰ καὶ διὰ τὴν σιδηροβιομηχανίαν καὶ ἀποδείξεις, δι' ἧς καὶ ἐξαιτούμαι πρὸς χάριν σου μόνον τὴν ψήφου σου ὅπως καὶ εἰς τοῦτο σὲ συνδράμω. Λοιπὸν ἀκροάσθητί μου.

Ἀποδείξας ἅπαξ πρὸς σὲ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει πληθώραν τῶν καλλίστων σιδηρολίθων, ἔρχομαι σήμερον νὰ σοὶ ἀποδείξω ὅτι, καὶ ἂν στερεῖται τῶν καρβούνων τῆς Ἀγγλίας, δύναται νὰ κατασκευάσῃ ἐν Ἑλλάδι τὸν σιδηρὸν Βέσσιμερ, καὶ τὸν γάλυβα Βέσσιμερ, οἵτινες εἶνε ἡ βᾶσις καὶ τὰ θεμέλια καὶ ὁ πλοῦτος ἀλοκλήρου τῆς σιδηροβιομηχανίας τῆς Εὐρώπης, καλλίτερον ἐκείνου τῆς Ἀγγλίας καὶ κατὰ μίαν τοῦλάχιστον λίρανστερλίαν τὸν τόννονεὺν ἄλλης ἐπικρατείας τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς καὶ τὸν πρῶτον εἰς τὴν ποιότητα ὅπως τὸν πέμπωμεν εἰς Ἀγγλίαν νὰ πωληθῇ εἰς τὰς ἐκεῖ μεγάλας ἀγοράς, ὅπως σήμερον πέμπεται ἐκ Σερίφου ὁ παράγων αὐτὸν σιδηρολίθον, καὶ ὅπως εἰς τοὺς πόδας σου ἔχεις τοὺς ἀγαραστὰς νὰ ἔρχονται ἐν Ἑλλάδι καὶ ζητοῦν καὶ ἀγαράζουσι

ΤΟ ΓΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ

ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881

ΕΥΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Συμφιλίωσις και αποκαλύψεις.

νὰ τὸν ἀκούσῃ ν' ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμούς της καὶ τὸν ἰδῇ, νὰ προσπαθῆσῃ νὰ τοῦ δώσῃ σημεῖα ζωῆς ὁμνύων ποτὲ ἀπὸ τοῦ πλευροῦ της ν' ἀπομακρυνθῇ, καὶ ὅτι ὁ ἔρωσ τοῦ ἦτο ἰσχυρότερος παρά ποτε, πλὴν ἢ Ἄννη Κίερμαν μ' ὄλον ὅτι ἦκουε καὶ ἐννοεῖ πάντα ταῦτα ἐθεώρει ὅτι δὲν ἔφθασεν ἐπὶ ἀρμόδιος καιρὸς ὅπως ἀποκριθῇ. Ἐδεῖτό τότε ἐν τῷ τρόμῳ του τὴν Παναγιάν τῆς Τήνου, ὑποσχόμενος εἰς ταύτην τῆς Βιρμιγάμης πλουσίαν λυχνίαν ἂν ἤθελε ποιῆσῃ τὸ θαῦμα της.

Τῆς μητρὸς ἀνεωξάσης τὴν αὐλεῖον θύραν εἰσῆλθεν ὁ Γεώργιος συνοδευόμενος ὑπόκυρίου τινος ἀγνώστου, ἐρωτῶν σπουδαίως καὶ μετὰ ζωντανῆς ἀνησυχίας πῶς εἶνε ὁ κ. ἰππότης καὶ ὅτι ἔφερον ἤδη τὸν Δόκτορα Κλᾶρκ τῆς Χάμ-Κομών ὅπως τὸν ἐπισκερθῇ, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ εὑρῇ οὐδένα τῶν ἰατρῶν τῆς Ρισχμών.

— Τὴν ἀνόητον παιδί ὅπου εἶσαι; Ὁ ἰππότης εἶνε πολὺ καλὰ εἰς τὴν ὑγίαν του, δὲν ἔχομεν ἀνάγκην οὐδένοσ ἰατροῦ ἐνταῦθα ἔκραξεν ἐνώπιόν τοῦ Ἀσκληπιάδου θυμοειδῶς ἢ μίστρης Χάουερδ.

— Λοιπὸν μητέρα ὀφείλεις νὰ τὸν πληρώσῃς. Οἱ ἰατροὶ δὲν ἔρχονται ἐκ δύο μιλίων μακρὰν διὰ τίποτε. Εἶπεν ὁ Γεώργιος.

— Ἡ μήτηρ ἠκόντισεν βλέμματα ἀπορίας πρὸς ταῦτον, ἠρώτησε δὲ τὸν ἰατρὸν Κλᾶρκ τὸ ποσόν.

— Μίαν γυνίαν ἀπεκρίθη οὕτως.

Ἡ κ. Χάουερδ δὲν εἶχε καιρὸν νὰ χάνῃ, ἐπλήρωσε τὸ ποσὸν συστρέφουσα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου της καὶ ἀπέπερψε τὸν Δόκτορα.

— Ποῦ εἶνε ὁ Τῶμ!

Ὁ Τῶμ μητέρα ἅμα ἐξήλθονεν συναπὴντησε τινὰς φίλους του καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ σφαιριστήριον, τὸν ἔλασα πρὸ δύο ὥρων.

— Πήγαινε εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ μὴν ἀνεβῆς ἐπάνω ἕως ὅτου σὲ προσκαλέσω. ἔχομεν τρομερὰς σκηναὺς ἀπόψε. . . μὴ δίδῃς ἀποκρίσεις εἰς τὰς ὑπηρατρίας εἰς ὅτι καὶ ἂν σ' ἐρωτήσουν.

Ἡ μήτηρ ἐπέστρεψεν ἐν τῷ δωματίῳ τῆς σκηνης τοῦ δράματος.

Ὁ ἰππότης ἡμῶν ματαίως ἐθώπευε, ἐτριβε καὶ ἐδέετο. Ἡ μὸν ἔλπις ὅτι δὲν ἐπῆλθεν ἐπὶ θάνατος ἦτο ἢ θερμότης τοῦ σώματος τῆς Ἄννης του.

— Τίς ἦτο μαμὰ! ἠρώτησε τὴν κ. Χάουερδ.

— Ὁ Γεώργιος! καὶ ὁ ἀνόητος ἔφερε τὸν Δόκτορα Κλᾶρκ πιστεύων ὅτι εἶσαι βαρέως ἀσθενῆς.

— Ὡ πολυεὺσπλαχνε Κύριε! εἰς ἰατρὸς. . . ὅποια ἀγαθὴ τύχη! φερετον ἀμέσως ἐντὸς νὰ ἰδῇ τὴν Ἄννην μου καὶ προσπαθῆσῃ νὰ τὴν ἐπαναφέρῃ εἰς τὰς αἰσθήσεις της.

— Μάλιστα! τοῦτο μόνον μᾶς ἔλλειπεν ὁ ἰατρὸς νὰ τὴν ἰδῇ, μαθητευθῇ ἢ ὑπόθεσις εἰς ὄλον τὸν κόσμον αὐρίου καὶ ποιῆσῃ τὴν ἀναφορὰν του εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. . . ποῦ θὰ ὑπάγωμεν τότε ὄλοι, ἂν ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲν τὴν ἐπαναφέρωμεν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον οὐδεὶς ἰατρὸς δύναται νὰ τὸ κατορθώσῃ. . . ἠναγκάσθη μάλιστα νὰ τοῦ δώσω μίαν γυνίαν ἀπὸ τὸ βαλάντιόν μου ὅπως μὲ δεῖξῃ τὴν πλάτην του ἂν

δὲν ἦτο τὸ συμβᾶν τοῦτο δὲν τοῦ εἶδιον οὔτε ἐν σελίνιον ἀκούσ ἐκεῖ μίαν γυνίαν! . . . ἔχεις νὰ μὲ τὴν ἐπιστρέψῃς τουλάχιστον κύριε ἰππότα μετ' ἐλαφροῦ μειδιάματος προσέθεσεν ἢ κ. Χάουερδ.

— Ὡ μαμὰ! κάμε με καλὰ τὴν Ἄννην καὶ ἀντί μίαν δέκα. . . ἰδοὺ ἐν γραμματίον δεκάλιον. . . Σὺν ταῖς λόγους ἐνεχείρισε τοιοῦτον γραμματίον ὃ ἀπασπασεν ἐκ τοῦ βαλάντιου του, πιστεύων ὅτι τῆς κ. Χάουερδ ἢ ἄκαιρος φιλοχρηματία δὲν ἦτο ἢ φυσικὴ ἐκκεντριότης.

— Σ' εὐχαριστῶ ἰππότα! εἶνε τὸ πρῶτον τοιοῦτον ὄφρον ὅπου μὲ κάμνεις, τὸ εἶχον κρύφιον παρόποναν ὅτι μὸν ἐγὼ δὲν εἶδον τὸ ἀληθὲς χρῶμα τοῦ χρυσοῦ σου, εἶπεν αὕτη.

Οἱ ὀδόντες τῆς Βαρώνης ὡς τυμβάνου ἐλαφρὸς ρολισμός ἔβρυν, ἀναδώσασα ἀκουσίως συνεχεῖς βαθεῖς στεναγμούς, ζωντανὸν σημεῖον πρὸς τὴν μητέρα της νὰ παύσῃ τὰς ἀνοησίας της τὰς ἐνοχοποιούσας τὴν κοινωνικὴν θέσιν των.

Ἡ χαρὰ τοῦ δυστυχῶς νησιώτου ἡμῶν ὄρια δὲν εἶχεν. Ἡ Ἄννη τοῦ εἶδε σημεῖα τῆς ζωῆς. Κατηπάσθη καὶ αὐθὺς τὴν χεῖρα της, ἐκάλεε ταύτην διὰ τρυφερῶν ἐπιθέτων καὶ ἠρώτα τὴν μητέρα ἐπανειλημμένως ἂν φρονῆ ὅτι εἶνε ἐκτός κινδύνου.

Ἡ μήτηρ ἦς τὸ φιλοχρηματικὸν ἐποίει ταύτην νὰ λησμονῆσῃ τὸ φιλόστοργον ἀπεκρίθη.

— Μὴ σὲ μέλλει ἰππότα μου ταχέως θὰ τὴν ἐπαναφέρω διὰ τὸ χατήρι σου εἰς τὰς αἰσθήσεις της.

Ἡ παμπόνηρος Νέαιρα δὲν ἠδυνήθη περισσώτερον νὰ κρατηθῇ. Ἦνοιζε τοὺς κλειστοὺς ὀφθαλμούς της ἔρριψε σπινθηροβόλα βλέμματα πρὸς τὴν μητέρα, ἐν ἐρυθρῷ θυμῷ ἐφοινίκισε τὰς ὄχρας παρειὰς της καὶ διὰ τῆς χειρὸς ἐποίησε νεῦμα πρὸς ταύτην νὰ ἐξέλθῃ.

— Εἶνε all-right ἰππότα, ἐτονθόρυσεν ἢ μήτηρ ἦτις μεθ' ὑπακοῆς ἐξῆλθεν.

Ἡ Ἄννη Κίερμαν ὡς ἐξηνητημένη ἡμιηγέρθη, καὶ λαβούσα τὸ ρινόμακτρον αὐτῆς δις τοῦτο περιέφερον εἰς τὸν λαιμόν της ἀποκρύψασα τὴν πληγὴν καὶ ὡς δῆθεν παραληρούσα μετὰ πνευστιώσεως φωνῆς ὑπετραύλιζεν.

— Ποῦ εἶνε ὁ Πάτροκλός μου! ποῦ εἶνε ὁ Πάτροκλός μου!

— Ἐδὼ ψυχὴ μου Ἄννη ἐδὼ εἰς τοὺς πόδας σου. . . περιλημένη μου ψυχὴ δὲν μὲ γνωρίζεις; . . . εἰπέ με δύο λέξεις πουλάκι μου. . . θεώρησόν με. . . ὦ σὲ λατρεύω! σὲ ἀγαπῶ περισσώτερον παρά ποτε. . . σ' εὐχαριστῶ Παναγιὰ τῆς Τήνου ὅτι τὴν διέσωσες.

Ἐποίησε πολλάκις τὸν σταυρόν του ὡς ὁ κάλλιστος τῶν χριστιανῶν. Ἡ Ἄννη τὸν ἀνεγνώρισε καὶ φέρουσα τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐπὶ τῆς κόμης του ἐθώπευσε τοῦτον μετὰ καλωσύνης προσφύρουσα.

— Κακὸ παιδί! κακὸ παιδί θὰ μὲ φονεύσῃς καμμίαν ἡμέραν μὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ τὰς ζηλοτυπίας σου.

Ἄρκειτο οὗτος ὅτι ποτὲ πλέον δὲν θὰ τὴν ἀποχωρισθῇ, ὅτι ἂν ἐπιζήσῃ θὰ ἦνε διὰ παντὸς ἰδικός της, ὅτι δεκάκις θὰ τὴν νυμφευθῇ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐτρεμε μήπως ἐπέλθῃ σὺν τῇ ἐξάψει ἐπανάληψις τῆς λιποθυμίας, διὸ τὴν ἐθερμοπαρεκάλεε νὰ προσπαθῆσῃ μικρὸν νὰ κοιμηθῇ.

Ἡ Ἄννη Κίερμαν ἅμα οὗτος ἔθεσεν ἐν τῶν προσκεφαλαίων ὑπὸ τὴν κεφαλὴν της ἔρριψε περίξ τοῦ τραχήλου του τὸν βραχιονά της, τὸν κατηπάσθη καὶ κλείσασα τοὺς ὀφθαλμούς ὡς ἐξηνητημένη τὸν ἐκράτει δέσμιον μετὰ γοητευτικῆς καλοσύνης προσποιούμενη ὅτι ὁ ὕπνος ἐξηπλοῦτο ἐπὶ τῶν βλεφάρων της.

Οὗτος τοσοῦτον ἐποσειτο μὴ διακραζῆ τὰς στιγμαὺς τοῦ βαλάντου τοῦτου τῆς φύσεως, ὥστε εἶμινε ἀκίνητος μέχρι ὀστέωσης παραδοθείς εἰς μυρίουσ συλλογισμούς ἢ βάσις τῶν ὁποίων ἦτο ὁ τρόπος μεθ' ὃν ἠδύνατο ν' ἀποχωρισθῇ ταύτης ἂν τὸ ἑκατοστὸν τῶν ἐν τῷ ὑπομνήματι ἦσαν ἀληθῆ. . . ἢ τρομερὰ αὕτη σκηνὴ κατετρόμαξε τοῦτον ἐπᾶκρος. Ὅταν ὁ ὕελος τῆς ἐμπιστοσύνης ἡμῶν ἀπαξ ραγισθῇ, οὐδεμία τεχνητὴ προσάρμοσις ἐπαναφέρει τὴν προτέραν του ὀλοκλήροτητα. Ἐν τῷ ὕπνῳ της πολλάκις ἐψιθύρισεν ἀνιαρῶς καὶ μετὰ φωνῆς συγκεκριμένης τ' ὀνομα του καὶ τὴν λέξιν συκοφαντίας.

Ἡ πολυμήχανος καὶ τολμηροτάτη αὕτη νέα ἦτο ἐκτός κινδύνου καὶ ἐγνωρίζε τοῦτο κάλλιστα ἢ ἴδια.

Νομίσασα ὅτι οὐδεμία ἰσχύς ἠδύνατο νὰ κρατηθῇ

(Ἀκολουθεῖ.)

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

) ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Ἡ ΓΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΝ

Ἀλγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΕΥΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ'

Δεύτερον θέαμα τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους.

μοιδῆν. — Ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ κ. ὑπουργέ! . . . τοιαῦτα πράγματα δὲν γίνονται. . . οὔτε ἐγνωρίζον ὅτι ἔχει πῆτις ἢ μαμὴ.

— Ἐμόνον! ἐν, διέκοψεν ὁ Σατανᾶς καγχάζων. . . ἐν εἰσέρχεται ὁ δημοσιογράφος κ. Ματαιοπόνος Ἀνήκει εἰς τὴν ἐφημερίδα Αἰ Κορδιλιέρας τῆς Ἀττικῆς. Ἀρίχθη εἰς καλὴν ὥραν ὅπως κυρὰ Εὐρώην βολιδασκοπήσῃτε μικρὸν τὸ ἀμέτρον του τοῦτο ἄθος τῆς ἐλληνικῆς δικαιοσύνης.

— Κύριε ὑπουργέ καὶ κύριε γραμματεῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἰληροφουρούμεθα ὅτι τὴν 25 Μαρτίου θὰ δώσῃτε χρίτας πρὸς τινὰς καταδικῶν εἶνε τοῦτο ἀληθές. Ἡ φημερὶς ἡμῶν προθυμοποιεῖται νὰ σᾶς συνδράμῃ εἰς τοῦτο, ἐπιθυμεῖ ὅμως νὰ γνωρίζῃ πρὸς τίνας θὰ ποδοθῇ χάρις ὅπως ἐντόμως σᾶς συνδράμῃ παρισῶσα ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης τὸ εἰλικρινὲς καθήκον τῆς Κυβερνήσεως ἦτις συνιστᾷ πρὸς τὴν Α. Γ. τοὺς ἀξιούοντας ἐκ τῶν καταδικῶν χάριτας ὡς ἦτον ἐπιβλαβεῖς πρὸς τὴν κοινωνίαν.

— Ἐπὶ τοῖς παρόντος κ. Ματαιοπόνος δὲν δυνάμεθα ἐπὶ νὰ σᾶς δώσωμεν τὰ ὀνόματα, διότι δὲν συνεπληρώθη ἀτάλαχος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν χαρίτων. Θὰ ἀσφραγιστοποιήσωμεν τοῦτο ἐγκαίρως, εἶπεν ὁ γενικὸς γραμματεὺς Αἰας Ὑποδουλίδης.

— Τώρα σὰ ἐπισκέπτομαι κ. ὑπουργέ καὶ δι' ἕτερον σκοπὸν ν' ὀνοματὶ τῆς Δικαιοσύνης, εἶπεν ὁ ἀρθρογράφος τῆς Κορδιλιέρας τῆς Ἀττικῆς.

— Λέγετε, λέετε, κ. Ματαιοπόνος.

— Εἰς τὰς φηκάς κρατεῖται πρὸ τινῶν ἐτῶν εἰς ἀθάνατον ἀνθρώπος, εἰς οἰκοκύρη καὶ τζεντιμάν, ὁ Γεώργιος Πουλγιάννης. Οὗτος διὰ πολιτικὰ πάθη καὶ διὰ αἰτίας ἀρρώσεως ἕνα ἐξ ἀδελφῶν του ἐξῆγειρε τὸ μῖσος τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του. Οὗτοι δέκα περίπου μιά ἐσπέραν τοῦ ἐπετέθησαν νὰ τὸν δολοφονήσουν. Εἰς μάλιστα πρῶτος τὸν ἐπάταξε διὰ χονρὰς ραβδῶν καὶ τὸν ἔρριψε κατὰ γῆς. Ἡ γερθικαὶ τὸ ἔκοψε εἰς τὰ πόδια, τὸν ἐκυνήγησεν, ἐπρόσθεσε τὴν θύραν τοῦ περιουλίου του, δυστυχῶς ἦτ κλειστή. Εἰς τῶν διωκόντων αὐτὸν μὲ γυμνὴν κίμαν ἦτο ἕτοιμος νὰ τὴν βυθίσῃ εἰς τὸ σῶμά του, ἂν ὁ δυστυχῆς Πουλγιάννης ἔστυρε τὸ παλὺκροτόν του καὶ ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῆς ζωῆς του τὸν ἐφόνεψε καὶ κατέφυγε εἰς ἀσφαλὲς μέρος ὅπου καὶ διεσώθη. Ἐδικάσθη καὶ πάντες οἱ πειραθέντες νὰ τὸν δολοφονήσουν καθὼς καὶ οἱ στενώτεροι συγγενεῖς τοῦ φονευθέντος παρουσιάσθησαν ὡς ψευδομάρτυρες εἰς τὸ δικαστήριον κατ' αὐτοῦ.

Ὁ πρὸεδρος τοῦ δικαστηρίου ἐχθρὸς του ἀπειποιήθη νὰ τοὺς ἐξάρσῃ, ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐπιρριάζῃ τὴν δίκην κατ' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ἐκ μέρους τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων του καὶ ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τοῦ δικαστηρίου. Κατεδικάσθη εἰς πολυετή εἰρκτῆν. Ὁ ἀνθρώπος οὗτος εἶνε πρῶτον εὐπαιδευτος, εἶνε οἰκογενάρχης μὲ τέκνα, ἔχει περιουσίαν, σταφίδα, χωρῆρα, οἰκους, φονεὺς δὲν ὑπῆρξε ἀλλὰ νοικοκύρης, ἢ περιουσία του κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ. Ἀπετάθη εἰς ἐμὲ νὰ παρακαλέσω νὰ τοῦ δωθῇ χάρις, μὰ ἐπεὶ ἐγράψην ἐν ἐκτάσει ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ τὰ συμβᾶντα, τὴν ὁποίαν σᾶς παραδίδω ὅπως λάβετε κ. ὑπουργέ καὶ ὑμεῖς γνώ-

ἀκολουθεῖ.